

[Albinus Jensen.]

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Nørskov: Det kan ikke nægtes, at det foreliggende Lovforslag betyder et stærkt Indgreb i den enkelte Skovejers frie Dispositionsret, men som det allerede er fremhævet, er der jo for Tiden her i Landet Mangel paa Tømmer og andre Gavntæeffekter, og under saadanne Forhold maa man jo gribe til ekstraordinære Foranstaltninger. Tiderne er altsaa unormale, og Tilførslerne er meget smaa og usikre; derfor er det nødvendigt at tage de hjemlige Reserver i Brug og udnytte dem. En Del af Lovens Bestemmelser er paa Linie med den allerede gældende Lov om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer. Vi fra vor Side finder ogsaa, at det er meget rigtigt, at Skovnævnet kommer til at bistaa Ministeren med Hensyn til Lovens Gennemførelse og Praktisering. Det er et sagkyndigt Nævn, som repræsenterer det samlede Skovbrug. Vi mener, man bør sørge for en forstmæssig forsvarlig Drift af vore Skove. Det er jo saaledes, at Skovene taaler ikke alle sammen lige stærk Hugst.

I Bemærkningerne til Lovforslaget siges det for øvrigt, at Hugsten bør ske i størst muligt Omfang inden for Rammerne af den ordinære Skovlovgivning. Den Udtalelse kan vi give vor Tilslutning, og jeg forstod den højtærede Landbrugsminister saaledes, at han mente, at det var ikke alle Skove, der taaler lige stærk Udhugst, og at man her vilde tage forstmæssige Hensyn og skønne over, hvilke Skove der bedst kan taale en forøget Hugst. Ogsaa det kan vi give vor Tilslutning. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at vi mener ikke, der bør stilles større Krav til de private Skovejere med Hensyn til Hugst, end der stilles f. Eks. til Statens Skove. Jeg vil endog gaa saa vidt at sige, at hvis der skal gøres Forskel her, mener jeg, at der bør foretages den stærkeste Hugst i Statens Skove.

Vi fra vor Side er selvfølgelig ikke glade ved de foreslaaede Ekspropriationsbestemmelser, men vi har den Tro og den Tillid til den højtærede Landbrugsminister, at disse Bestemmelser maa blive praktiseret med stor Skaansomhed. Vi gaar ogsaa ud fra, at Beskatningen af den Merhugst, som nu skal finde Sted, kommer til at foregaa efter de allerede gældende Regler i Henhold til Loven om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer.

Det foreslaas ikke i selve Lovforslaget, men der hentydes til det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man agter at oprette et saakaldt Skovkontor. Det er vi ikke glade for, men paa den anden Side er det jo en midlertidig Lovgivning, der er Tale om her, og vi gaar ud fra, at naar den forsvinder, maa Skovkontoret ogsaa forsvinde.

Det er jo saaledes, at det i disse Tider gaar stærkt ud over vore Skove og Plantager. Der hugges meget stærkt her i Landet; allerede nu kan man se store aabne Pletter i Skove og Plantager, og værre vil det sikkert blive i den kommende Tid; det er der ikke Tvivl om. Jeg vil derfor sige, at efter vor Mening bør der sættes kraftigt ind i Henseende til Beplantningsspørgsmaalet i den kommende Tid. Jeg skal ikke nægte, at Staten stiller rigelige Midler til Raadighed; de vil sikkert ogsaa blive paa krævet i den kommende Tid, ligesom det vil være af stor Nytte og Værdi, at vi animerer den private Foretagsomhed, thi der er noget om det Ord, der siger, at et skovrigt Land er et rigt Land. Det havde været heldigt og lykkeligt, hvis vi havde haft større Skovstrækninger her i Landet i disse Tider. Jeg skal slutte mine Bemærkninger med at sige, at i Haab om, at Loven maa blive administreret med størst mulig Hensynsfuldhed over for Landets Skovejere, skal jeg tilsige mit Partis Medvirken til hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Grønning: Jeg kan ikke tilbageholde en Beklagelse over, at det har været nødvendigt at fremsætte dette Lovforslag. Min Beklagelse gælder Skovene, som gennem de foregaaende Aars ekstraordinære Hugst er blevet tilstrækkelig udtyndet, og hvor en yderligere Pligthugst let vil medføre et aftagende Udbytte mange Aar frem i Tiden. Men min Beklagelse gælder ogsaa Skovejerne, som ved dette Lovforslag bliver stillet over for Kravet om en Udhugst, som næppe er forstmæssig forsvarlig, men som skyldes den Nødvendighed, som er over os alle. At Lovforslaget skal opfattes paa den Maade, fremgaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori det anføres, at de hidtil iværksatte frivillige Foranstaltninger ikke har vist sig tilstrækkelige til at sikre Landets Behov af Gavntæ. Det, at Frivilligheden nu maa afløses af Pligt, viser, at man her tvinges til at gaa videre, end forstmæssige Hensyn ellers vilde tilsige. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om den forhøjede Pris, som hidtil er ydet for at stimulere til øget Hugst af Gavntæeffekter, ogsaa vil blive gældende ved